

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26.

Utgitt 30 juni.

1924

Skrivelse fra Socialdepartementet

20 juni.

av 20 juni,

hvori meddeles, at departementet med hjemmel av kongelig resolusjon av 25 april 1924 og i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 stadfester den av Ål herredsstyre i møte 10 april d. å. vedtatte forandring i den ved kongelig resolusjon av 30 juli 1920 stadfestede lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ål herred, Buskerud fylke, som gjeldende inntil videre fra 1 august 1924 å regne.

Vedtekten får herefter sådan ordlyd:

§ 1. Samtlige utsalgssteder innen Ål herred skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 næste virkedags morgen.

§ 2. Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 3 eftermiddag. 3dje juledag holdes lukket hele dagen. 17 mai lukkes kl. 1 eftermiddag.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet

23 juni.

av 23 juni,

hvorved i henhold til lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, samt til den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes, at der for motorvognkjøring på hovedveistrekningen fra høiden ved Valle til Hestsundbroen av veien Bodø—Vågan istedenfor de ved kongelig resolusjon av 3 juli 1914 utferdigede bestemmelser — inntil videre skal gjelde følgende:

I. På strekningen fra høiden ved Valle til Hestsundbroen av veien Bodø—Vågan er kjøring med motorvogn inntil videre

23 juni. forbudt i tiden fra kl. 6—7 og fra kl. 8—9 formiddag og eftermiddag.

Fra ovennevnte innskrenkning er undtatt tohjulte motorsykler og trehjulte motorsykler som er innrettet alene for en person.

II. Disse bestemmer trer i kraft straks.

26 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet** av 26 juni,

hvori meddeles, at ifølge bemyndigelse i kongelig resolusjon av 25 april d. å. (se Lovtid. 1ste avdeling nr. 17 for iår) stadfester departementet med hjemmel av § 1 i lov av 25 juli 1913 følgende av Tromsø bystyre i møte den 16 juni 1924 besluttete tillegg til § 1 i Tromsø bys vedtekter for lukning av utsalgssteder, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 3 desember 1914 og 26 januar 1917:

»I turistsesonen fra 1 juni til 31 august skal dog utsalgssteder som vesentlig handler med varer, som kjøpes av turister («turistvarer») ha adgang til å holde åpent i den tid, hurtigruteskib og turistskib ligger på havnen, dog ikke utover kl. 11 aften«.

Tillegget trer straks i kraft.

27 juni. **Lov** Nr. 1. **inneholdende tillegg til og forandringer i lov inneholdende nærmere bestemmelser om geistlige embedsgårder av 14 juli 1897 (nr. 2).**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juni 1924 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov inneholdende nærmere bestemmelser om geistlige embedsgårder av 14 juli 1897 (nr. 2) skal herefter lyde således:

§ 2. Når embedsgård er anskaffet bestemmer Kirkedepartementet, hvilke bygninger må anses nødvendige eller hensiktsmessige.

§ 3, annet ledd. Mulig pengeoverskudd av sådanne forföininger innbetales til Oplysningsvesenets Fond og blir en embedet til-

liggende kapital, i hvilken dog ikke medregnes den del av salgs- 27 juni.
summen for avhendet skog, som overstiger verdien av prestegår- Nr. 1.
dens bruksrett i skogen.

§ 4. Bestemmelse om nybygning, ombygning, utbedring og vedlikehold samt om flytning og borttagelse av bygninger på geistlige embedsgårder treffes av det offentlige, som likeledes bestemmer, når og på hvilken måte byggearbeidet skal utføres.

Utgiftene ved byggeforetagender — såvel nybygning etc. som vedlikehold — påhviler det offentlige og kan ikke pålegges vedkommende embedes innehaver personlig, medmindre arbeidets nødvendighet skyldes noget forhold — såsom forsømmelighet eller skjødesløs behandling — fra innehaverens side, som denne finnes å burde gjøres ansvarlig for.

Foruten nybygning og vedlikehold overtar det offentlige renter og avdrag av de på embedet hvilende lån vedkommende embedsgårdens bebyggelse.

Forinnen nybygning og vedlikehold etc. av bygninger på geistlige embedsgårder overtas av det offentlige, skal der snarest mulig efter nærværende lovs ikrafttreden over hver geistlig embedsgård (embedsbolig) avholdes en synsforretning til bestemmelse av erstatning for sådanne mangler i vedlikeholdet av bygninger, som skjønnes å hitrøre fra noget forhold — såsom forsømmelighet eller skjødesløs behandling — fra innehaverens side, som denne finnes å burde gjøres ansvarlig for.

Erstatning m. v. for avløsning av menighetens vedlikeholdsplikt (kap. 3) innbetales til departementet som forvalter de fra samtlige embedsgårder således innkomne midler som et fond, der anvendes som tilskudd til fornyelse og utbedringer av bygninger på nevnte embedsgårder.

§ 5. Geistlig embedsmann som av det offentlige er tillagt bolig eller embedsgård har herfor å svare til Oplysningsvesenets Fond:

- a. for bolig en så stor årlig avgift at den for alle her omhandlede embedsboliger tilsammenlagt er tilstrekkelig til å dekke en rimelig godtgjørelse for bruk av bolig og utgiftene ved forsvarlig vedlikehold av boligene. Avgiften beregnes med en viss prosent av den midlere embedsinntekt.
- b. for embedsgård en så stor årlig avgift at den for disse embedsgårder tilsammenlagt dekker en rimelig godtgjørelse for bruk av embedsgård og utgiftene ved forsvarlig vedlikehold av gårdsbygninger.

Denne avgift beregnes vesentlig under hensyn til embedsmannens nettoutbytte av gården med en stigende prosent med det stigende gårdsutbytte.

Geistlig embedsmann som oppebærer en ved salg m. v. av sådan embedsgård innvunnet avsavns godtgjørelse har til Oplysningsvesenets Fond herfor å svare en tilsvarende avgift.

27 juni.
Nr. 1.

Avgiftene beregnes og fordeles av Kirkedepartementet.

Meddelelse om de samlede avgifters størrelse og likeså om hvad som er medgått til vedlikehold av de geistlige embedsgårders bygninger gis Stortinget i forbindelse med vedkommende budgett-forslag.

§ 8. Uten samtykke av Kirkedepartementet må geistlig embedsmann ikke for egen regning opføre hus eller tilbygning til sådant på sin embedsgård.

Finnes der noget presten tilhørende hus, tilbygning, inventarium eller anlegg, som anses nødvendig eller hensiktsmessig for gården og i fullkommen brukbar stand, bør dette innkjøpes såfremt eieren deri samtykker. Ved ansettelsen av kjøpesummens størrelse tas hensyn til, om trevirket er tatt i gårdens skog.

De av prestens eiendomshus m. v., som ikke innkjøpes for embedet, har eieren eller hans arvinger ved gårdens fratreddelse å bortflytte. Forsåvidt trevirket er tatt i gårdens skog, erlegges skoglodd til Oplysningsvesenets Fond.

Er bygningene m. v. ikke bortflyttet innen 2 år efter eierens eller hans bos fratreddelse fra embedsgården, tilfaller de Oplysningsvesenets Fond uten godtgjørelse.

§ 10, første ledd. Den menigheten hittil påhvillende forpliktelse til å vedlikeholde hus eller del av sådanne på prestegården overføres til det offentlige (§ 4) mot erstatning, som bestemmes efter reglene i §§ 11—14.

§ 11, første ledd. Når hennsstyret søker vedlikeholdsplikten overført, har det å bringe vedkommende bygninger i åbotsfri stand eller erstatte dem med nye efter en av det offentlige godkjent plan, forsåvidt de finnes så forfalne, at de ikke kan bringes i åbotsfri stand, eller av andre grunner ubrukelige.

§ 15. Menigheten kan innløse den årlige erstatning (§§ 11, 13 og 14) ved å betale dens tyve-dobbelte beløp. Dette innbetales gjennom skattefogden til Oplysningsvesenets Fond (§ 4). Beløpet kan innbetales med årlige avdrag i inntil 10 år, i hvilket fall renter svares med 5 av hundrede av den til enhver tid gjenstående del av beløpet.

§ 16. Geistlig embedsmann, for hvem embedsgård er utlagt, er — enten han selv bruker eller har bortforpaktet den — ansvarlig for, at gårdens jordvei, haver og gjerder holdes i åbotsfri stand.

Han har derhos å føre sådant tilsyn m. v. med gårdens bygninger med tilbehør og anlegg, som Kirkedepartementet til enhver tid nærmere bestemmer.

Kirkedepartementet kan tilstå lån av Oplysningsvesenets Fond til anskaffelse av besetning og redskaper samt til opdyrkning efter regler, som fastsettes av nevnte departement.

§ 19. Bortforpaktning av geistlig embedsgård eller del av sådan er ikke gyldig uten Kirkedepartementets samtykke. Det samme

gjelder bortfeste av husmannsplasser, tomter, slåtter og andre deler av geistlig embedsgård samt innrømmelse av bruksrettigheter over sådan. 27 juni. Nr. 1.

§ 20. Hvilke deler av en geistlig embedsgård, der skal henregnes til skog eller skoggrunn, avgjøres av Kirkedepartementet, som også bestemmer, hvorledes utbyttet av salgshugst fra deler av embedsgården, som ikke regnes til skog eller skoggrunn, skal anvendes.

§ 21. Over enhver geistlig embedsgård skal der minst hvert fjerde år og ellers så ofte, det bestemmes av Kirkedepartementet, holdes en synsforretning.

Forretningen avholdes av en synsbestyrer som opnevnes av fylkesmannen, samt av 2 byggnings- og landbrukskyndige synsmenn som opnevnes av herredsstyret i det herred hvor embedsgården ligger.

Under synsforretningen, om hvilken presten blir betimelig å underrette, skal samtlige bygningers tilstand tydelig angis og særlig påpekes de mangler ved bygninger, haver, gjerder og jordvei — derunder havnehager — som skjønnes å burde avhjelpes, og de nye byggeforetagender og jordarbeider, som anses fornødne eller ønskelige, hvorhos det bestemmes, innen hvilken tid manglene ved jordvei, haver og gjerder bør være avhjulpet.

Ved siden av den ovennevnte synsforretning skal den synsmann som dertil antas av fylkesmannen til stadighet føre tilsyn med bygningenes vedlikehold og embedsgårdens drift samt forøvrig yde sådan bistand, som nærmere bestemmes av departementet.

Angående tilståelse av honorar, skyss- og kostgodtgjørelse treffes bestemmelse av Kirkedepartementet.

§ 22. Forsåvidt der til gården ligger skog, som ikke er tatt under skogvesenets behandling, bestemmes det ved synsforretning (§ 21), hvor og hvor meget årlig må tas i den til ved, gjerdefang og byggevirke.

Såfremt der til gården hører torvskjær, bestemmes på samme måte om dets bruk.

I tilfelle nogen bruksberettiget føler sig brøstholden, kan han innanke saken under Kirkedepartementets avgjørelse.

Kirkedepartementet treffer bestemmelse om, hvorvidt og på hvilken måte trær, planter og lignende på en geistlig embedsgårds område skal være fredet i videre utstrekning enn efter lov nr. 3 av 25 juli 1910, jfr. lov nr. 1 av 14 juli 1916.

§ 23. Utskrift av synsforretningen innsendes straks efter dens avholdelse til Kirkedepartementet, likesom en sådan utskrift meddeles vedkommende prest og den i foranstående § 21, fjerde ledd omhandlede tilsynsmann. Departementet treffer endelig avgjørelse om, hvilke utbedringer ved jordveien, haver og gjerder

27 juni. skal regnes som almindelig vedlikehold og påser ved synsmennene, Nr. 1. at de utbedringer, som påhviler presten, blir utført innen de fastsatte frister. Om nydyrkning skal foretas, avgjøres av departementet.

Ved utløpet av de nevnte frister skal presten innsende til Kirkedepartementet bevidnelse fra synsmennene om, at vedkommende mangler er forsvarlig avhjulpet. Fremkommer ikke sådan bevidnelse innen en måned efter fristens utløp, kan departementet la manglene avhjelpe på prestens bekostning.

§ 27. Inventariet på geistlige embedsgårder kan med Kirkedepartementets samtykke helt eller delvis omsettes i penger enten ved offentlig auksjon eller ved skjønn, avgitt under synsforretning etter § 21. Det til bygg omsatte inventarium omskrives efter det siste tiårs kapiteltakst til et uforanderlig pengebeløp. Det beløp, hvortil inventariet således er bestemt, blir å innsende til Kirkedepartementet for å inntas i Oplysningsvesenets Fond som avsnvnskapital.

§ 28. Bruken av geistlig embedsgård tilkommer og påhviler embedsmann som er forflyttet eller i nåde avskjediget eller hans bo inntil 1 mai det følgende år med alle gården tilliggende rettigheter, såsom feste-, forpaktnings- og husmannsavgifter, dog således, at en embedsmann som er forflyttet, må fratre bruken av sin tidligere embedsgård allerede fra det års 1 mai, som han tilkommer bruken av ny embedsgård. Han (eller boet) deltar i forrentningen og tilbakebetalingen av de embedet påhvilende lån vedrørende jordvei, haver og gjerder inntil 1 mai i det år han fratrer embedsgårdens bruk, men utrer de på gården hvilende skatter og utredslr alene til 1 januar næst før, idet skatter etc. fra sistnevnte dag utres av den nye prest. For renter og avdrag av lån av det offentlige er dette berettiget til å holde sig til den, som på forfallstid er innehaver av embedet.

Når eftermannen eller det offentlige ikke derved utsettes for tap, kan med Kirkedepartementets tillatelse fratredele skje til en tidligere tid. Ønsker eftermannen i dette tilfelle ikke å overta gården sørger synsmennene i samråd med prosten for dens drift. Det samme gjelder hvor eftermannen ennå ikke er utnevnt, når fratredelelsen foregår. Mulig overskudd av driften anvendes efter Kirkedepartementets bestemmelse.

§ 29. Den fratredelede (eller hans bo) plikter innen fratredelelsen å la utføre de arbeider som på ethvert sted anses nødvendige av hensyn til gårdens drift, derunder gjenlegning med kornsed og gressfrø samt hjemkjørsel av tilstrekkelig brensel. Herfor godtgjøres han av eftermannen i mangel av mindelig overenskomst efter skjønn, som avgis under den i § 33 nevnte synsforretning eller, hvor sådan ikke avholdes, av de i § 21 nevnte synsmenn. Blir disse ikke enige, velges en opmann av vedkommende opnevnelsermyndighet.

§ 32. Embedsgårdens jordvei, haver og gjerder er den fratredende forpliktet til å avlevere i åbotsfri stand. 27 juni.
Nr. 1.

Kornstaur, hesjeved, gjerdefang og desslike, som er tatt i embedsgårdens skog, følger gården; likeså frukttrær, bærbusker, prydrær og prydbusker, medmindre tilsynet på andragende til later bortflytning.

Med gården avleveres embedets inventarium, forsåvidt det ikke er omsatt til penger og innbetalt til Kirkedepartementet (§ 27). Det undergis i tilfelle godkjennelse ved den i § 33 nevnte synsforretning eller erstatning bestemmes på den i § 29 omhandlede måte.

§ 33. Når en prest eller hams bo fratrer bruken av en geistlig embedsgård, skal der, medmindre Kirkedepartementet finner det upåkrevd, snarest mulig holdes en synsforretning (jfr. § 21) til bestemmelse om utbedring eller erstatning for mangler i vedlikeholdet av jordvei, havnehager, frukthaver og gjerder.

I forretningen anføres de enkelte mangler og beregnes, hvad deres utbedring antas å ville koste, likesom det også påpekes, hvorvidt nogen av de stedfunne mangler uopholdelig bør avhjelpes.

Ved samme forretning bestemmes tillike den fratredendes tilkommende i anledning av bruken av embedsgårdens jordvei, havnehager og frukthaver.

Den fratredende er berettiget til passende erstatning for sådanne forbedringer, som er utført for hans egne midler, har bli-vende verd og forsåvidt de ikke anses dekket ved allerede inn-vunnet utbytte eller må henregnes til sådanne mindre forbedrin-ger, som det ikke finnes rimelig å tilkjenne nogen erstatning for.

§ 34. Den i § 33 nevnte synsforretning besørges avholdt av Kirkedepartementet. Er ingen eftermann i embedet ennu utnevnt, og kan hans utnevnelse ikke antas å være nær forestående på den tid, da embedsgården avleveres, bestemmer departementet, om og — i tilfelle — hvem der på embedets vegne skal avgi møte ved for-retningen.

Ved denne skal gjenpart av sist avholdte ordinære synsforret-ning (§ 21) fremlegges.

§ 35. Utskrift av den i § 34 nevnte synsforretning blir uop-holdelig å innsende til Kirkedepartementet, som snarest mulig tref-fer endelig avgjørelse om den utbedring eller størrelsen av den er-statning, som påhviler den fratredende prest eller hams bo.

Forsåvidt erstatning er fastsatt, blir erstatningsbeløpet å inn-sende til Kirkedepartementet, som i tilfelle av, at det ikke er inn-betalt innen 3 måneder efter fastsettelsen, kan inndrive det umid-delbart ved eksekusjon.

§ 36, første ledd. Til sikkerhet for den åbot, som en geistlig embedsmann eller hans bo i sin tid kan bli ilagt, erholdes der ved tinglesning av skrivelse fra Kirkedepartementet om hans utnev-nelse panterett i hans inntekter samt i den eiendom han har og

27 juni. får næst efter tidligere panteberettigede og næst efter statens Nr. 1. pensjonskasses fordring ifølge lov av 20 april 1917 — i faste eiendommer dog kun forsåvidt disse særskilt opgis ved tinglysningen. Denne foregår ved embedsmannens og vedkommende faste eiendoms verneting og foretas uten betaling.

§ 37. Kirkedepartementet bestemmer, når og hvorledes den i henhold til § 35 fastsatte erstatning skal anvendes, og påser gjennom symsmennene, at erstatningen blir anvendt efter sin bestemmelse.

§ 39, første ledd. Nærværende lovs bestemmelser skal også gjelde angående de for enkelte hyprester utlagte avlsgårder, forsåvidt de er anvendelige på disse. Likeledes kommer lovens kapitel 2 og 6 til anvendelse på biskopers embedsgårder.

II.

Nærværende lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Lov nr. 2 av 14 juli 1897 §§ 6, 7, 9, 17, 24 og 25 og alle øvrige bestemmelser, som måtte stå i strid med foranstående tilleggslov, opheves, dog således at lov inneholdende nærmere bestemmelser om geistlige embedsgårder av 14 juli 1897 i sin helhet blir gjeldende for de geistlige embedsmenn, som er ansatt før nærværende lovs ikrafttreden, og som ikke ønsker å inngå under denne.

Lov av 25 februar 1921 (angående forandringer i og tillegg til den geistlige lønningslov av 14 juli 1897) § 29, 3dje ledd opheves, forsåvidt angår godtgjørelse til Oplysningsvesenets Fond for embedsgård eller bolig, som er tillagt geistlig embedsmann av det offentlige.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
C. F. Michelet.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

27 juni-
Nr. 2.

om utførselsavgift til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame i utlandet for norsk hermetikk.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juni 1924 sålydende:

§ 1. Av all hermetisk henkokt brisling og sild (herunder også vårsild og storsild), som utføres her fra riket, skal der erlegges en avgift av 10 øre for hvert antall av 100 esker eller del derav. Det, som avgiften innbringer skal — med fradrag av utgiftene med dens opkreving — avsettes til et fond til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame i utlandet for norsk hermetikk.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at avgiften ikke blir å opkreve i sådant tidsrum, som han fastsetter.

§ 2. Avgiften opkreves av tollvesenet. For opkrevingen tilkommer der vedkommende tolloppbeholdersbetjent en godtgjørelse, som fastsettes av Kongen.

Avsenderens angivelse til utførsel av sådanne varer som her omhandlet pliktes avgitt på tro og love, hvorefter avgiften opkreves etter denne opgave. Opgaven må, hvis tollvesenet forlanger det, støttes ved konnossement eller annen bevislighet.

Når varen aktes utført landverts, angis den til utførsel på den i toll-lovgivningen for sjøverts utførsel bestemte måte.

§ 3. Forvaltningen av det i § 1 omhandlede fond og anvendelsen av dets midler i det angitte øiemed forestås under vedkommende regjeringsdepartements overtilsyn av et utvalg på 5 medlemmer, som opnevnes av Kongen for et tidsrum av 2 år. Av utvalgets medlemmer skal 3 være næringsdrivende innen hermetikkbranchen. For utvalgets medlemmer opnevnes der tillike på samme måte og for samme tid varamenn. Nærmere bestemmelser om utvalgets virksomhet fastsettes ved instruks av Kongen.

§ 4. Kongen eller den, han bemyndiger til det, gir de forskrifter, som forøvrig måtte anses nødvendige til gjennomførelse av denne lov.

§ 5. Overtredelse av de til betryggelse for avgiftens erleggelse gitte bestemmelser (jfr. den almindelige borgerlige straffelovs §§ 339 og 406) behandles på samme måte som bestemt for overtredelse av toll-lovgivningen.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid, Kongen bestemmer.

27 juni. Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
 Nr. 2. krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

N. F. Leganger,

kst.

27 juni.

Kongelig resolusjon

av 27 juni.

I forbindelse med sanksjon av foranstaaende lov av 27 juni nr. 2 er det bestemt, at loven blir satt i kraft fra og med den 1 juli 1924.

27 juni.

Nr. 3.

Lov

om handel med kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 juni 1924, sålydende:

§ 1. Ved kraftfôr forstås i denne lov teknisk eller industrielt behandlede førstoffer, herunder mølleavfallsstoffer, samt korn og belgfrukter, som frembys til salg som fôr. Undtatt fra lovens bestemmelser er dog hel mais.

Ved kunstgjødsel forstås i denne lov teknisk eller industrielt behandlede gjødselstoffer samt «gjødselkalk» (avfallskalk og kalkstensmel). Renovasjonsgjødsel, pudrett og lignende inngår ikke under loven.

Følgende frøslag inngår under loven:

Havre.

Bygg.

Rug.

Hvete.

Timotei.

Engrevehale.

Hundegress.

Høihavre.

Akerfaks.

Engsvingel.

Stivsvingel.

Rapgress.

27 juni.
Nr. 3.

Hvein.	Förbeter.
Raigress.	Hodekål.
Svingelfaks.	Blomkål.
Rødkløver.	Persillerot.
Hvitkløver.	Neper.
Alsikekløver.	Reddiker.
Høilupin.	Pastinakk.
Vikker.	Løk.
Lupin.	Purre.
Erter.	Rødbeter.
Bønner.	Sellerirot.
Gulerøtter.	Salat.
Kålrot («Kålrahi»).	Gran.
Turnips.	Furu.

Kongen kan bestemme, at visse varesorter og partier under en viss størrelse skal være undtatt fra lovens bestemmelser og at disse skal omfatte frøslag som ikke er nevnt ovenfor.

§ 2. Tilvirkning, innførsel og omsetning av de i § 1 omhandlede varer skal være underkastet tilsyn efter Kongens nærmere bestemmelse.

Til gjennomførelse av dette tilsyn kan Kongen bl. a.

- Forby innførsel, tilvirkning og salg av mindreverdig kraftfôr og kunstgjødsel, som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige.
- Forby innførsel av kraftfôr-blandinger og kunstgjødsel-blandinger samt bestemme, at tilvirkning og salg av sådanne blandinger bare kan skje på de betingelser, som fastsettes av vedkommende departement.
- Forby innførsel av utenlandsk såvare, som på grunn av sitt avlssted ikke anses skikket til bruk i Norge, eller som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav som finnes ønskelige med hensyn til ugressinnhold, spireevne m. v.
- Gi forskrifter om emballering, farvning og merkning av utenlandsk såvare, som tillates innført.
- Forby salg og avhendelse av såvare, som ikke tilfredsstiller de kvalitetskrav, som finnes ønskelige med hensyn til ugressinnhold, spireevne m. v.

Likeledes kan Kongen bestemme, at enhver som innfører, tilvirker, selger eller formidler salg av kraftfôr, kunstgjødsel og såvarer skal gjøre anmeldelse derom til vedkommende departement og føre de bøker, som av dette anses nødvendig for en virksom kontroll.

27 juni. Lovens bestemmelser skal dog ikke gjelde produsent av korn, Nr. 3. belgfrukter eller såvarer eller den som omsetter sådanne varer av egen produksjon, medmindre selgeren driver handel med kraftfôr eller såvarer.

§ 3. Enhver som selger eller formidler salg av de varer som går inn under denne lov skal på faktura, ved merke på emballagen eller lignende gi kjøperen oppgave over varens innhold og beskaffenhet. Nærmere forskrifter angående opgavens innhold og form, emballagens merkning m. v. for de forskjellige varesorter utferdiges av Kongen.

§ 4. Når varer, som går inn under denne lov, er ankommet fra utlandet skal tollvesenet uten opphold varsle vedkommende prøveuttagere for at der på forskriftsmessig måte straks kan bli tatt prøve av partiet.

Varen må ikke utleveres av tollvesenet før prøven er tatt.

Prøven skal av tollvesenet straks innsendes til vedkommende distrikts landbrukskjemiske kontrollstasjon med oppgave over importørens navn, varens betegnelse og merke, partiets størrelse og datum for prøveuttagningen samt prøveuttagerens navn.

Varemottageren kan som regel forlange varen utlevert efter hvert som prøveuttagningen skrider frem.

Kongen kan dog gi forskrifter om, at visse frøslag og varesorter ikke må utleveres eller sendes ut fra vedkommende importørs lager før analyseresultatet foreligger, og dette viser at varen tilfredsstiller de fordringer, som stilles i medhold av loven.

Hvordan det videre skal forholdes med innført vare som ikke tilfredsstiller lovens fordringer bestemmes av vedkommende departement. Analyseresultatene skal av kontrollstasjonen snarest mulig meddeles importøren.

Importøren erlegger avgift for prøveuttagning og analyse, beregnet efter takster, som fastsettes av vedkommende departement.

§ 5. Tilsynet med overholdelsen av denne lov og de bestemmelser, som utferdiges i medhold av den, påhviler bestyrerne av statens landbrukskjemiske kontrollstasjoner og frøkontrollanstalter samt politiet og tollvesenet. Vedkommende departement kan overdra tilsynet også til andre og kan ansette særskilte autoriserte prøveuttagere (inspektører), som stilles til kontrollstasjonens disposisjon.

De tilsynsførende myndigheter eller de departementet bemyndiger dertil har adgang til ethvert lager eller oplag av de varer som går inn under loven og til ethvert utsalg, hvor sådanne varer fallbys, og har rett til å utta prøver til undersøkelse. Undersøkelsen utføres uten avgift.

De nevnte myndigheter har rett til å forlange sig forelagt de

i § 2 omhandlede bøker. De er forpliktet til intet uten tjenstlig 27 juni.
å meddele om de fabrikasjons- og forretningsforhold, som de under Nr. 3.
sin virksomhet måtte bli bekjent med.

Handlende kan forlange de for overholdelse av garantibestem-
melsene nødvendige undersøkelser utført ved statens landbruks-
kjemiske kontrollstasjoner og frøkontrollanstalter mot erleggelse
av den fastsatte avgift.

Forskrifter for uttagning og undersøkelse av de i loven om-
handlede prøver utferdiges av vedkommende departement.

§ 6. Er en vare solgt i strid med de forskrifter som utfer-
diges i medhold av loven eller svarer den solgte vare ikke til den
av selgeren avgitte oppgave, plikter selgeren, selv om han er uten
skyld, å betale skadeserstatning.

I mangel av bevis for at annen skade er lidt blir erstatningen
å beregne efter nærmere regler, som fastsettes av Kongen.

§ 7. Overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller de i med-
før av den utferdigede forbud og forskrifter straffes med bøter,
forsåvidt strengere straff ikke er forskyldt efter den almindelige
borgerlige straffelov.

Importør og handlende, som ikke iakttar bestemmelsene i
§ 2, næst siste ledd, om anmeldelse og bokførsel, kan av departe-
mentet for kortere eller lengere tid nektes tillatelse til å innføre
eller omsette vedkommende vare.

§ 8. Kongen eller den han bemyndiger kan utferdige nær-
mere forskrifter til gjennomførelse av denne lov.

§ 9. Denne lov trer i kraft 1 oktober 1924. Fra samme
dag opheves lov av 9 mai 1913 om merkning og farvning m. v.
av utenlandsk frø.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi hermed antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

N. F. Leganger,
kst.

Lov

27 juni.

Nr. 4. om forandringer i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslov av 29. juni 1920 om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 juni 1924 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 18 juli 1917 med tilleggslov av 29 juni 1920 om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. skal herefter lyde således:

§ 3. Skatt av motorvogn beregnes av dens verdi efter følgende regler:

- a. Verdien ansettes til den pris, hvorfor vognen er innkjøpt eller første gang omsatt her i riket. Hvor denne pris ikke er opgitt ved den i lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912, § 9 omhandlede registrering, blir der å innhente opplysning derom. Til innkjøpssum for motorvogn innkjøpt fra utlandet blir ved registreringen å legge frakt, toll og i tilfelle mellommannsgodtgjørelse.
- b. Når motorvogn ved inntrådt begivenhet (ulykke) har undergått vesentlig verdiforringelse, kan departementet på begjæring av eieren nedsette verdien efter foretatt takst i henhold til § 10, 3. ledd, dog således at omkostningene utres av eieren.
- c. Verdien nedsettes for hvert fullt år, regnet fra det tidspunkt, da vognen første gang blev tatt i bruk her i riket, med 10 av hundrede. Når verdien ved nedskrivning er redusert til $\frac{2}{10}$ av den opprinnelige pris, tilstedes intet ytterligere avdrag. De nærmere regler for videre årlig nedsettelse av verdien, nedsett i henhold til litra b, blir å fastsette av vedkommende departement.

§ 8. Skatt av lystfartøi beregnes av dets verdi fastsatt på den i § 10 angitte måte.

§ 15. Av betalte inngangspenger til operaer, dramatiske og andre forestillinger (operetter, syngespill o. lign.), konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker, varieteer, kabaretter, viseaftener, trekkspillkonserter o. lign. fremvisninger (derunder revyer og dansefremvisninger o. lign.), offentlig dans og maskerade, hvortil adgang mot betaling er almindelig, erlegges skatt beregnet av inngangspengenes samlede beløp.

Undtatt er:

1. Dramatiske forestillinger på teatre, som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune, samt amatørforestillinger;
2. konserter av orkester- eller musikkforeninger som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune, eller som har til formål fremme av musikklivet;
3. fremvisninger av levende billeder i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige;
4. utstillinger av kunstverker og gjenstander av videnskapelig art;
5. utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner;
6. sportsopvisninger, undtagen sådanne ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere optrer;
7. forestillinger og fremvisninger m. v. i veldedige øiemed.

Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement frafalle, nedsette eller helt eftergi skatt når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1924.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Haakon.

(L. S.).

I statsministerens fravær:
C. F. Michelet.

N. F. Leganger,
kst.

Kongelig kunngjørelse

om tollavgifter fra 1 juli 1924.

27 juni.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 26 juni d. å. fattet følgende beslutning:

- I. Den nugjeldende tolltariff forlenges til å gjelde utover 30 juni 1924 og inntil videre.

27 juni. II. Den nugjeldende tolltariff for »kornvarer« forblir uforandret.

Denne Stortingets beslutning bringes herved til utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

N. F. Leganger,
kst.

27 juni.

Kongelig kunngjørelse

om stempelavgift til statskassen fra 1 juli 1924
av visse tobakksvarer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 26 juni 1924 fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1924 skal til statskassen erlegges stempelavgift
av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk efter
følgende satser:

A. Av cigarer:

Kr. 0,40	pr. 100	stykker	av verdi	. . .	inntil	kr. 3,00
» 0,80	» —	—	over	kr. 3,00	—	» 5,00
» 1,20	» —	—	»	5,00	—	» 7,00
» 1,60	» —	—	»	7,00	—	» 9,00
» 2,00	» —	—	»	9,00	—	» 11,00
» 2,40	» —	—	»	11,00	—	» 13,00
» 2,80	» —	—	»	13,00	—	» 15,00
» 3,60	» —	—	»	15,00	—	» 20,00
» 4,80	» —	—	»	20,00	—	» 25,00
» 6,00	» —	—	»	25,00	—	» 30,00
» 8,00	» —	—	»	30,00	—	» 40,00

med et tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykker for hver kr. 10,00
eller del derav, hvormed dissers verdi overstiger kr. 40,00.

B. Av cigaretter:

Kr. 0,30	pr. 100	stykker	av verdi	. . .	inntil	kr. 1,50
» 0,60	» —	—	over	kr. 1,50	—	» 2,50
» 0,90	» —	—	»	2,50	—	» 3,50
» 1,20	» —	—	»	3,50	—	» 4,50
» 1,80	» —	—	»	4,50	—	» 6,00
» 2,40	» —	—	»	6,00	—	» 8,00

med et tillegg av kr. 0,60 pr. 100 stykker for hver kr. 2,00
eller del derav, hvormed dissers verdi overstiger kr. 8,00.

C. Av cigaretthylser:

27 juni.

Kr. 0,40 pr. 100 stykker eller del derav.

D. Av snus:

Kr. 0,15 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del derav.

E. Av røketobakk, herunder karvet skråtobakk:

Kr. 0,08 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgift iberegnet, utgjør inntil kr. 1,00

» 0,12 »	—	—»—	over	kr. 1,00	—	» 1,50
» 0,16 »	—	—»—	—	» 1,50	—	» 2,00
» 0,24 »	—	—»—	—	» 2,00	—	» 2,50
» 0,32 »	—	—»—	—	» 2,50	—	» 3,00
» 0,40 »	—	—»—	—	» 3,00	—	» 3,50
» 0,48 »	—	—»—	—	» 3,50	—	» 4,00

med et tillegg av kr. 0,08 pr. netto 100 gram for hver kr. 0,50 eller del derav, hvormed detaljprisen overstiger kr. 4,00.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 27 juni 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

H a a k o n.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

C. F. Michelet.

N. F. Leganger,

kst.

Kongelig resolusjon

27 juni.

av 27 juni.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Hof herred i Vestfold fylke den 12 april og 14 juni 1924 vedtatt beslutning om politivedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

§ 1. På offentlig vei — herunder innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, sti eller plass, brygge, jernbanestasjon, offentlige anlegg eller lignende — må ikke

27 juni. oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Der må heller ikke på sådant sted eller langs veiens kanter eller skråninger foregå kortspill, slagsmål, skrik, dans eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig opførsel, hvorved orden forstyrres, veifarende forulempes eller velanstendigheten krenkes.

§ 2. Ingen må på offentlig vei eller over samme avfyre skytevåben eller kaste med sten, hvorved skade kan forvoldes eller veifarende fortrediges. Skal minering foretas, må den største forsiktighet utvises.

§ 3. Uvøren ridning og kjøring, herunder innbefattet sykkelridning og bilkjøring, må ikke finne sted på offentlig vei. Sykler og motorkjøretøier må være forsynt med forsvarlige bremses og signalapparater, likesom de efter mørkets frembrudd må være forsynt med tentde lykter. Ved kjørsel på snøføre må hesten være forsynt med bjelle. Herfra er undtatt kjøring ved begravelser og almindelig gårdskjøring. Akning med kjelke eller lignende må ikke finne sted på offentlig vei efter mørkets frembrudd.

§ 4. Ingen kjørende eller ridende må forlate sin hest uten den er forsvarlig bundet eller har tilstrekkelig tilsyn. Ingen må kjøre eller ride imot eller inn i liktog, troppeavdelinger eller prosesjoner, men vike tilside og holde stille til toget er passert.

§ 5. Det er forbudt å la hester og kreaturer drive løse på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn, likesom det også er forbudt å tjøre dyr så nær offentlig vei, at de kommer inn på denne. Det er likeledes forbudt å la olme okser gå løse, så de kommer inn på offentlig vei.

§ 6. Når hunder viser sig sinte, eller forulemper mennesker eller dyr ved å fare imot dem og gjø, skal eieren holde dem bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv efter politiets nærmere bestemmelse. Det samme gjelder de hunder som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner kan være farlige. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 7. Tisper må i løpetiden av eieren holdes inne. Herreløse hunder kan av politiet opbringes, hvorefter eieren varsles gjennom et lokalt blad. Melder ingen eier sig innen 5 dager, kan hunden selges eller drepes.

§ 8. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige. Det er forbudt å ødelegge, beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryd bestemte innretninger eller gjenstander, såsom trær, gjerdet, veistolper, benker, vannposter eller lignende.

§ 9. Enhver som driver offentlig bevertning, skal sørge for, at der i de benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden

og sømmelighet. Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig 27 juni.
skyldig i voldsom eller støiende adferd.

§ 10. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet, må ikke finne sted uten efter forutgående anmeldelse til lensmannen. Denne kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens oprettholdelse og utre de dermed forbundne utgifter, samt påby dens ophør kl. 10 aften.

§ 11. Tillatelse til å gi forestillinger eller forevisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art — herunder også innbefattet karusell, skytebane, sirkus, skuespill, magiske forestillinger — meddeles av lensmannen, der når som helst kan tilbakekalle tillatelsen, når den benyttes på en sådan måte, at orden eller sedelighet krenkes.

§ 12. Tillatelse til de i § 11 omhandlede forestillinger m. v. knyttes alltid til en bestemt person, der optrer som den ansvarlige. Tillatelsen skal alltid meddeles under forbehold om, at vedkommende sørger for et passende lokale, som anses betryggende for publikum for tilfelle av plutselig ildebrand eller panikk, samt holder påbudt ordensvern.

§ 13. De som avholder forestillinger eller forevisninger m. v. av den i § 11 nevnte art, har å etterkomme de av lensmannen gitte bestemmelser i enhver henseende. Hvis de gjør sig en næring av disse forestillinger m. v., har de å betale en avgift til henredskassen av kr. 25 — for hver forestilling eller forevisning, eller pr. dag.

Avgiften erlegges forskuddsvis.

Fritagelse for avgift kan dog på ansøknings meddeles av formannskapet.

§ 14. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339 II.

Kongelig resolusjon

27 juni.

av 27 juni.

I henhold til § 30 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Fredrikstad og Sarpsborg bystørers beslutninger av henholdsvis 28 februar og 24 april 1924 om forandringer i de ved kongelig resolusjon senest av 9 januar 1920 stadfestede bestemmelser om opkreving av isavgift innen Fredrikstad og Sarpsborg havnedistrikter.

27 juni.

Kongelig resolusjon

av 27 juni.

I henhold til § 24 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Stavanger bystyres og havnestyres beslutninger av henholdsvis 14 februar og 6 juni 1924 om sådan forandring i de gjeldende takster for benyttelse av tvungen havnelos i Stavanger, at den ved kongelig resolusjon av 7 januar 1921 stadfestede forhøielse av takstene med 50 procent bortfaller.

27 juni.

Kongelig resolusjon

av 27 juni.

Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet bemyndiges til å meddele den i lov om foransaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896 § 2, jfr. lov av 26 juli 1916, nr. 6 post II omhandlede tillatelse til iverksettelse av elektriske anlegg.

27 juni

Kongelig resolusjon

av 27 juni.

Utgiver: Byråchef Young.